

Tunadalskyrkan 160327

”Herren lever”

Herren lever, våga tro det, lämna den tid som gått. Hoppet är framtid, nu är livet, vår möjlighet.

Herren lever, hindren sprängda, hoppet får kraft igen. Kärleken segrar, fyller dagen och nattens sömn.

Herren lever, orden når oss: Se jag gör allting nytt, framtiden väntar, res dig, gläd dig som människa.

Herren lever mitt ibland oss, dödas och lider här, uppstår och ger oss gränslös kärlek, Halleluja.

så skriver Göran Bexell i psalmen 155 i psalmboken.

Vad var det egentligen som hände den där natten/morgonen? Ja, det kommer vi aldrig att kunna förklara rent vetenskapligt, hur gärna vi än vill det. Det vi vet är att det blev något nytt, något annorlunda, som gjorde att sorg vändes i glädje, som gjorde att rädsla vändes till frimodighet, som gjorde att det startade en rörelse som fortfarande flödar fram över världen.

När vi sjunger sångerna om uppståndelsen, om påskens budskap är det några ord som återkommer och det är orden framtid och hopp. Och jag skulle vilja ta psalmen jag nyss läste som utgångspunkt för mina tankar idag.

Vad betyder uppståndelsen? Hoppet är framtid, nu är livet, hindren är sprängda, hoppet får kraft igen, kärleken segrar, Han gör allting nytt, res dig och ta emot det glada budskapet, han finns med varje gång en människa lider.

Lärjungarnas förväntan och förhoppningar verkade släckas ut ordentligt, döden är så definitiv, och man kan förstå om det var ett enda stort kaos. De kunde se tillbaka på allt vad Jesus hade gjort och sagt, men man kan ana att tankarna på framtiden var väldigt luddiga och osäkra. Fanns det överhuvudtaget någon framtid. Men då kommer han i det som var deras **nu** och möter dem, pratar med dem,

undervisar dem, äter med dem och övertygar dem att det är han som lever, och som har nya möjligheter. Och de får ett nytt uppdrag, gå ut och berätta om mig, gör alla folk till mina lärjungar. Och så får deras **nu** ett nytt fokus och ett nytt hopp. Hoppet får kraft igen, och det smittar av sig och berör många som kommer i deras väg.

Nu är livet säger sångtexten. Nu idag är vårt livs **nu** och det kan ha många olika infallsvinklar och utseende, men tänk att få ha med hoppet som en kraft, ha med en framtid som utifrån kristen tro handlar om evigt liv, om glädje i Jesus närhet, när han en gång skall komma tillbaka och återta all makt. Det kristna hoppet vill ge en kraft åt oss, inte en suck "hur ska det bli", utan en glädje i att veta att han har alla de möjligheter som vi i oss själva inte har. Och på grund av att han har lidit och dött, att han har varit människa kan han förstå vår situation, kan han komma med det stöd vi behöver, kan han öppna famnen för oss och vi får krypa in i den och ta emot tröst och stöd och hjälp. Petrus skriver i sitt första brev *3Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. I sin stora barmhärtighet har han fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda, 4till ett arv som inte kan förstöras, fläckas eller vissna och som väntar på er i himlen. 5Ty Guds makt beskyddar er genom tron fram till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden.*

Hoppet får kraft igen säger sångförfattaren. Det är ett spännande uttryck, hoppet får kraft igen, det är som att det fylls på inte på grund av oss utan på grund av att han lever idag och vill hjälpa oss, och då vill han låta kraften stiga och öka, så att vi när vi behöver det kan använda det och orka vidare. Paulus skriver i Ef 1:18,19 *18Må han ge ert inre öga ljus, så att ni kan se vilket hopp han har kallat oss till, vilket rikt och härligt arv han ger oss bland de heliga, 19hur väldig hans styrka är för oss som tror – samma oerhörda kraft som han med sin makt 20lät verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen.*

Det är svårt att helt ta till sig innebörden, men det är ändå en verklighet som vi får ta emot, och be om nåd att kunna förstå något litet av. Samma kraft som Jesus uppväcktes med har vi till vårt förfogande, och det gör att vi tror att vi gör skillnad, att det betyder något att vår kyrka och vår församling finns, att ex bön kan förändra förhållanden, att det inte bara är ord när vi ber, utan att något

händer även om vi inte alla gånger kan se det och förstå det. Uppståndelsens verklighet är grunden för vår tilltro till honom och gör att hoppet får ny kraft. *”Jag vet väl vilka tankar jag har för er säger Herren, fridens tankar, jag vill ge er en framtid och ett hopp” (Jer 29:11,13).*

Han har gjort det som behövs, vi kan med all vår kraft och energi egentligen inte göra något, men han har valt att använda oss som sina redskap och då kan vi få dela med oss av det vi själva fått del av, och utföra kärlekens gärningar på många olika sätt. Sångtexten säger: Kärleken segrar, res dig, gläd dig som människa!
Du vet väl om att Du är värdefull, att du är viktig här och nu.

Genom uppståndelsens kraft kan vi få del av upprättelse och nya möjligheter. *”Hindren är sprängda”*, det finns vägar framåt också i de stunder vi kan känna att allt blev fel, att nu orkar jag inte mer, när livets omständigheter känns mer emot oss än för oss. Men Jesus har gått före, han har öppnat livets portar, besegrat det onda, och kan därför ge av sin styrka och sin förlåtelse åt oss, och är också den som kan förändra förhållanden, även om det med våra mått mätt kan gå väldigt långsamt och på ett helt annat sätt än vi tänker oss att det ska göra.

I Johannesevangeliet beskrivs hur Maria kommer till graven och får se en man som hon tror är trädgårdsvakten, men som tilltalar henne med hennes namn: Maria – och då känner hon igen Jesu röst – och livet vänder. Tänk att vi idag kan få höra hans stämma säga ditt och mitt namn, och ge stöd på många olika sätt – ibland kan du och jag vara bönesvaret, en annan gång kan bibelordet, bönen, den kristna gemenskapen vara svaret – men jag är övertygad om att han har möjligheter till ett personligt möte med oss, om vi vill. *Vi får leva för Gud* som episteltexten uttrycker det, och behöver inte leva i det som varit, vi kanske behöver bearbeta det för att kunna gå vidare, men det behöver inte styra oss, utan vi kan se framåt och leva i Guds nu.

Tänk att vi får vara med och sprida budskapet om uppståndelsens verklighet. Det var det viktigaste för den första kristna kyrkan. För utan uppståndelsen var det ju ingenting speciellt med Jesus, då hade han varit som vilken som helst. Men budskapet om den levande berörde, och gjorde att många kom till tro och förde i sin tur förde

budskapet vidare. När Paulus talar om vad frälsning är säger han, (Rom 10:10,11) *Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning. Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad.*

Herren lever, våga tro det, lämna den tid som gått. Hoppet är framtid, nu är livet, vår möjlighet.

AMEN